Verordnungsblatt
des Generalgouverneurs
für die besetzten polnischen Gebiete
Teil II

Dziennik rozporządzeń
Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów
Część II

1940	Ausgegeben zu Krakau, den 9. Mai 1940 Wydano w Krakau (w Krakowie), dnia 9 maja 1940 r.	Nr. 36

Inhalt / Treść

Rahmentarifordnung

für nichtdeutsche Arbeiter und Angestellte im öffentlichen Dienst im Generalgouvernement (RTO.)

(Tarifregister Nr. 10/1).

Vom 23. April 1940

Auf Grund des § 3 Abs. 2 der Verordnung über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 13) in Verbindung mit der Dritten Durchführungsverordnung vom 12. März 1940 (Verordnungsblatt GGP II S. 185) erlasse ich folgende Tarifordnung:

§ 1

Geltungsbereich.

(1) Die Tarifordnung gilt für die in öffentlichen Verwaltungen und Betrieben beschäftigten nichtdeutschen Arbeiter, Arbeiterinnen und Angestellten, für letztere jedoch nur insoweit, als sie nicht Angestellte im Sinne der Verordnung über die Gewährung von Vergütungen an wiederbeschäftigte ehemals polnische Beamte und Angestellte vom 3. November 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 28) sind. Deutsche Volkszugehörige fallen nicht unter diese Tarifordnung.

Ordynacja taryfowa ramowa

dla nie będących Niemcami pracowników fizycznych i umysłowych w służbie publicznej w Generalnym Gubernatorstwie (OTR).

(Rejestr taryfowy nr. 10/1).

Z dnia 23 kwietnia 1940 r.

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 13) oraz trzeciego rozporządzenia wykonawczego do tegoż z dnia 12 marca 1940 r. (Dz. rozp. GGP. II str. 185) wydaję następującą ordynację taryfową:

§ 1

Zakres mocy obowiązującej.

(1) Ordynacja taryfowa dotyczy nie będących Niemcami i zatrudnionych w publicznych zarządach i przedsiębiorstwach pracowników i pracowniczek fizycznych oraz umysłowych, co do umysłowych jednak tylko w wypadku, gdy nie są pracownikami w rozumieniu rozporządzenia o udzielaniu wynagrodzeń znowu zatrudnionym byłym polskim urzędnikom i pracownikom umysłowym z dnia 3 listopada 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 28). Przynależni do Narodu Niemieckiego nie są objęci niniejszą ordynacją taryfową.

(2) Angestellter im Sinne dieser Tarifordnung ist, wer eine Tätigkeit gemäß Anlage 1 (Gehaltsgruppen und Tätigkeitsmerkmale) zur Tarifordnung für nichtdeutsche Angestellte im öffentlichen Dienst im Generalgouvernement (TO. I) ausübt, es sei denn, daß mit Zustimmung des Leiters der Abteilung Arbeit im Amt des Generalgouverneurs eine abweichende Regelung gilt.

(3) Öffentliche Verwaltungen und Betriebe im Sinne des Abs. 1 sind:

1. Verwaltungen des Generalgouvernements, des Reiches, der Gemeinden, Gemeindeverbände, Stiftungen, Anstalten und sonstige Körperschaften des öffentlichen Rechts, die Ostbahn, die Deutsche Post Osten, die Monopolunternehmungen des Generalgouvernements und die Emissionsbank in Polen;
2. Betriebe, die von Verwaltungen nach Nr. 1 geführt werden oder der Dienstaufsicht einer öffentlichen Verwaltung unterliegen.
   Soweit diese Betriebe wirtschaftliche Zwecke verfolgen, gelten sie als öffentliche Betriebe nur, wenn die Befriedigung der wirtschaftlichen Bedürfnisse, der sie dienen, durch Gesetz oder tatsächliche Übung der öffentlichen Hand ganz oder teilweise vorbehalten ist;
3. Betriebe mit eigener Rechtspersönlichkeit, wenn eine oder mehrere der unter Nr. 1 bezeichneten öffentlichen Verwaltungen entscheidenden Einfluß auf die Leitung der Betriebe ausüben.
   Soweit solche Betriebe wirtschaftliche Zwecke verfolgen, gelten sie als öffentliche Betriebe nur unter der in Nr. 2 Satz 2 genannten Voraussetzung.

(4) In Zweifelsfällen bestimmt der Leiter der Abteilung Arbeit im Amt des Generalgouverneurs im Einvernehmen mit der Abteilung Finanzen, der Abteilung Innere Verwaltung und der etwa sonst beteiligten Abteilung im Amt des Generalgouverneurs, welche Betriebe zu den öffentlichen Betrieben gehören. Unter Beteiligung der gleichen Stellen kann der Leiter der Abteilung Arbeit im Amt des Generalgouverneurs auch andere Verwaltungen und Betriebe den öffentlichen Verwaltungen und Betrieben gleichstellen.

Anlage 1 S. 277.

§ 2

Gehorsamspflicht.

Alle Angehörigen öffentlicher Verwaltungen und Betriebe haben die ihnen übertragenen Dienstobliegenheiten, den gesetzlichen Bestimmungen und den Dienstvorschriften entsprechend, gewissenhaft wahrzunehmen und die Dienstanordnungen des Leiters der Verwaltung oder des Betriebes oder der kraft besonderer Anordnung zur Erteilung dienstlicher Weisungen befugten Personen zu befolgen.

§ 3

Schweigepflicht.

(1) Angehörige öffentlicher Verwaltungen und Betriebe sind verpflichtet, über die ihnen durch ihre dienstliche Tätigkeit bekannt gewordenen Angelegenheiten, deren Geheimhaltung durch Gesetz oder dienstliche Anordnung vorgeschrieben oder

(2) Pracownikiem umysłowym w rozumieniu niniejszej ordynacji taryfowej jest, kto wykonuje czynności po myśli załącznika 1 (grupy uposażeniowe i cechy czynności) do ordynacji taryfowej dla nie będących Niemcami pracowników w służbie publicznej w Generalnym Gubernatorstwie (TO. I), chyba, że za zgodą Kierownika Wydziału Pracy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora obowiązuje uregulowanie odmienne.

(3) Publicznymi zarządami i przedsiębiorstwami w rozumieniu ust. 1 są:

1. zarządy Generalnego Gubernatorstwa, Rzeszy, gmin, związków gmin, fundacyj, zakładów i innych korporacyj prawa publicznego, Kolej Wschodnia, Niemiecka Poczta Wschodu, przedsiębiorstwa monopolowe Generalnego Gubernatorstwa oraz Bank Emisyjny w Polsce;
2. przedsiębiorstwa, prowadzone przez zarządy, wymienione w p. 1, lub podlegające nadzorowi służbowemu zarządu publicznego.
   Jeżeli przedsiębiorstwa te są skierowane na cele gospodarcze, uważa się je za publiczne tylko w wypadku, gdy zaspokojenie potrzeb gospodarczych, którym służą, jest w zupełności lub częściowo zastrzeżone osobom prawa publicznego, a to ustawą lub prawem zwyczajowym;
3. przedsiębiorstwa z osobowością prawną, jeżeli jeden lub kilka zarządów publicznych, określonych w p. 1, wywiera decydujący wpływ na kierownictwo tych przedsiębiorstw.
   Jeżeli przedsiębiorstwa te są skierowane na cele gospodarcze, uważa się je za publiczne tylko pod warunkami, określonymi w p. 2 zdanie 2.

(4) W wypadkach wątpliwych postanowi Kierownik Wydziału Pracy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora w porozumieniu z Wydziałem Finansów, Wydziałem Spraw Wewnętrznych i innym ewentualnie zainteresowanym wydziałem przy Urzędzie Generalnego Gubernatora, które przedsiębiorstwa należą do publicznych. Z współudziałem powyższych wydziałów Kierownik Wydziału Pracy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora może także inne zarządy i przedsiębiorstwa oznaczyć za równoznaczne z zarządami i przedsiębiorstwami publicznymi.

Załącznik 1 str. 277.

§ 2

Obowiązek posłuszeństwa.

Osoby, należące do zarządów i przedsiębiorstw publicznych, winny swe obowiązki służbowe wykonywać z sumiennością i zgodnie z przepisami ustawowymi i służbowymi oraz być posłuszne zarządzeniom i poleceniom, wydanym przez kierownika zarządu lub przedsiębiorstwa albo przez osoby do wydawania takowych upoważnione zarządzeniem osobnym.

§ 3

Obowiązek zachowania tajemnicy.

(1) Osoby, należące do zarządów i przedsiębiorstw publicznych, są obowiązane do zachowania wobec osób trzecich tajemnicy o wszystkich sprawach, które doszły do ich wiadomości w związku z wykonywaniem czynności służbowych, jeżeli zachowanie tajemnicy jest nakazane ustawą, za-

ihrer Natur nach erforderlich ist, Verschwiegenheit gegen jedermann zu bewahren; von dieser Pflicht kann sie keine irgendwie geartete Bindung befreien.

(2) Angehörige öffentlicher Verwaltungen und Betriebe dürfen weder sich noch einem anderen von dienstlichen Schriften oder Druckstücken, Zeichnungen oder anderen bildlichen Darstellungen, von chemischen Stoffen oder Werkstoffen oder von den Herstellungsverfahren, von Maschinenteilen oder anderen geformten Körpern Kenntnis oder Abschriften, Ab- oder Nachbildungen, Proben oder Probestücke verschaffen. Soweit es sich um Angehörige öffentlicher Verwaltungen und Betriebe persönlich betreffende Mitteilungen handelt und diese Mitteilungen deutschen oder unter deutscher Aufsicht stehenden Behörden zu machen sind (Personenstandsregister, Bevölkerungsstatistik usw.), gilt dieses Verbot nicht.

(3) Dienstlich erlangte Kenntnisse, deren Geheimhaltung durch Gesetz oder dienstliche Anordnung vorgeschrieben oder ihrer Natur nach erforderlich ist, dürfen weder unmittelbar noch mittelbar außerdienstlich durch Angehörige öffentlicher Verwaltungen und Betriebe verwertet werden.

(4) Angehörige öffentlicher Verwaltungen und Betriebe haben die — auch aus der Zeit der polnischen Herrschaft — in ihrem Besitz befindlichen amtlichen Schriftstücke, Zeichnungen, bildlichen Darstellungen und dergleichen, Aufzeichnungen über dienstliche Vorgänge sowie die Wiedergabe von solchen unaufgefordert herauszugeben.

(5) Die Verpflichtungen nach den Abs. 1 bis 4 bestehen auch nach Beendigung des Dienstverhältnisses fort.

(6) Die einschlägigen gesetzlichen Bestimmungen über strafrechtliche Verfolgung von Werkspionage und dergleichen bleiben durch die Bestimmungen der Abs. 1 bis 5 unberührt.

§ 4

Verbot der Annahme von Geschenken.

(1) Angehörige öffentlicher Verwaltungen und Betriebe dürfen auch nach Beendigung ihres Dienstverhältnisses Belohnungen oder Geschenke für dienstliche Verrichtungen nicht annehmen.

(2) Bestechungsversuche haben Angehörige öffentlicher Verwaltungen und Betriebe dem Leiter der Verwaltung oder des Betriebes oder seinem Beauftragten unverzüglich und unaufgefordert mitzuteilen.

§ 5

Arbeitszeit.

(1) Die regelmäßige Arbeitszeit beträgt 8 Stunden am Tage oder 96 Stunden in der Doppelwoche. Der Leiter des Betriebes kann eine Verlängerung der täglichen Arbeitszeit bis zu 10 Stunden anordnen.

(2) Das Arbeitsamt als Gewerbeaufsichtsbehörde kann Ausnahmen von den Vorschriften des Abs. 1 zulassen. Für Ausnahmegenehmigungen, die einen größeren Bezirk als den eines Arbeitsamtes umfassen, ist der Leiter der Abteilung Arbeit beim Distriktschef zuständig. Ausnahmen für mehrere Distrikte kann nur der Leiter der Abteilung Arbeit im Amt des Generalgouverneurs zulassen.

rządzeniem służbowym lub wymoga ta wynika z natury rzeczy; od tegoż obowiązku nie może ich zwalniać żadnego rodzaju przywiązanie.

(2) Osobom, należącym do zarządów i przedsiębiorstw publicznych nie wolno wystarać się ani dla siebie ani dla osób trzecich o wiadomości lub odpisy, odbicia lub kopie, próby lub okazy próbne pism lub druków służbowych, szkiców lub innych obrazowych przedstawień, substancyj chemicznych i innych materiałów lub sposobów produkcyjnych, części maszyn lub innych urządzeń. O ile chodzi o wiadomości, osobiście dotyczące osób, należących do zarządów i przedsiębiorstw publicznych, a mające być udzielane władzom niemieckim lub władzom, będącym pod nadzorem niemieckim, (rejestr stanu cywilnego, statystyka ludności i t. d.), zakaz ten nie obowiązuje.

(3) Służbowo powziętych wiadomości, co do których zachowanie tajemnicy jest nakazane ustawą, zarządzeniem służbowym lub wynika z natury rzeczy, osobom, należącym do zarządów i przedsiębiorstw publicznych, nie wolno używać poza służbą, a to ani bezpośrednio ani pośrednio.

(4) Osoby, należące do zarządów i przedsiębiorstw publicznych, są obowiązane na żądanie przełożonego wydać znajdujące się w ich posiadaniu urzędowe pisma, szkice, przedstawienia obrazowe i tym podobne, chociażby pochodziły z czasów polskiego reżimu, zapiski zaś o sprawach służbowych oraz reprodukcje takowych bez wezwania.

(5) Obowiązki, określone w ust. 1 do 4, pozostają w mocy i po zakończeniu stosunku służbowego.

(6) Odnośne przepisy ustawowe o karno-prawnym ściganiu szpiegowstwa przemysłowego i tym podobne pozostają nie naruszone postanowieniami ust. 1 do 5.

§ 4

Zakaz przyjmowania podarunków.

(1) Osobom, należącym do zarządów i przedsiębiorstw nie wolno — nawet po zakończeniu stosunku służbowego — przyjmować nagród lub podarunków za wykonanie czynności służbowych.

(2) Usiłowania przekupstwa winny osoby, należące do zarządów i przedsiębiorstw publicznych podać do wiadomości niezwłocznie i bez wezwania kierownikowi zarządu względnie przedsiębiorstwa lub jego pełnomocnikowi.

§ 5

Czas pracy.

(1) Normalny czas pracy wynosi 8 godzin na dobę lub 96 godzin w ciągu dwóch tygodni. Kierownik przedsiębiorstwa może zarządzać przedłużenie czasu pracy dziennej do 10 godzin.

(2) Urząd Pracy jako władza nadzoru przemysłowego może zezwalać na wyjątki od przepisów ust. 1. Dla udzielenia zezwoleń, obowiązujących w obrębie, sięgającym poza obszar jednego urzędu pracy, właściwy jest kierownik wydziału pracy przy Szefie Okręgowym. Na wyjątki, mające obowiązywać w kilku Okręgach, może zezwalać tylko Kierownik Wydziału Pracy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

(3) Soweit die Arbeiten werktags und sonntags einen ununterbrochenen Fortgang erfordern, ist den sonntags arbeitenden Beschäftigten ein freier Tag in der Woche zu gewähren.

(4) Die Vorschriften des Abs. 1 finden auf vorübergehende Arbeiten in Notfällen und in außergewöhnlichen Fällen, die unabhängig vom Willen der Betroffenen eintreten und deren Folgen nicht auf andere Weise zu beseitigen sind, keine Anwendung.

§ 6

Arbeitszeit in Verwaltungen und in bestimmten öffentlichen Betrieben.

Für Verwaltungen und Betriebe des Generalgouvernements und des Reiches, für die Post, Eisenbahnen und für die Monopolunternehmungen des Generalgouvernements, für die Emissionsbank in Polen sowie für die Verwaltungen der Gemeinden und Gemeindeverbände finden die Vorschriften des § 5 keine Anwendung. Die vorgesetzten Dienstbehörden können in diesen Fällen besondere Vorschriften über die Arbeitszeit erlassen.

§ 7

Arbeitsversäumnis.

(1) Fernbleiben von der Arbeit ohne vorherige Erlaubnis seitens des Leiters der Verwaltung oder des Betriebes oder seitens der hierzu ermächtigten Stelle ist unzulässig. Ist vorherige Einholung der Erlaubnis nach den Umständen unmöglich, dann ist sie sobald als möglich nachträglich einzuholen.

(2) Beschäftigte, die dienstunfähig krank sind, haben der zuständigen Stelle den Krankenschein oder, falls sie nicht versicherungspflichtig sind, eine ärztliche Krankheitsbescheinigung auf ihre Kosten beizubringen, wenn sie hierzu aufgefordert werden. Bei Wiederaufnahme der Arbeit ist Meldung an der zuständigen Stelle erforderlich.

(3) In besonderen Fällen, z. B. beim Tode des Ehegatten oder bei der Verehelichung, können die Leiter von Verwaltungen oder Betrieben unter Fortzahlung des Lohnes oder Gehaltes Freistellung von der Arbeit bis zu einem Tag für jeden Fall, jedoch nicht mehr als drei Tage im Jahr gewähren.

§ 8

Kündigung des Beschäftigungsverhältnisses.

(1) Mangels besonderer vertraglicher Abmachungen können beide Teile das Beschäftigungsverhältnis unter Einhaltung einer 14tägigen Frist auflösen. Innerhalb der ersten drei Monate kann die Lösung des Beschäftigungsverhältnisses durch den Leiter der Verwaltung oder des Betriebes ohne Angabe eines Grundes jederzeit erfolgen. Für Angestellte gilt im übrigen nach dreimonatiger Beschäftigung in der gleichen Verwaltung oder im gleichen Betriebe eine Kündigungsfrist von 14 Tagen zum Ende eines Monats.

(2) Bei Vorliegen wichtiger Gründe ist die fristlose Entlassung zulässig. Das gilt insbesondere,

(3) O ile prace muszą być bez przerwy wykonywane w dnie powszednie i w niedziele, pracującym w niedzielę należy udzielić wolnego dnia w tygodniu.

(4) Przepisy ustępu 1 nie mają zastosowania do przejściowych prac w przypadkach konieczności oraz w przypadkach nadzwyczajnych, zdarzających się niezależnie od woli dotkniętych, a których skutki nie mogą być usunięte innym sposobem.

§ 6

Czas pracy w zarządach i pewnych przedsiębiorstwach publicznych.

Do zarządów i przedsiębiorstw Generalnego Gubernatorstwa, Rzeszy, Poczty, Kolei i przedsiębiorstw monopolowych Generalnego Gubernatorstwa, Banku Emisyjnego w Polsce oraz zarządów gmin i związków gmin przepisy § 5 nie mają zastosowania. Władze przełożone w tych wypadkach mogą wydawać przepisy szczególne o czasie pracy.

§ 7

Opuszczanie pracy.

(1) Niestawienie się do pracy bez uprzedniego pozwolenia ze strony kierownika zarządu względnie przedsiębiorstwa lub ze strony upoważnionego do tegoż organu jest niedopuszczalne. Jeżeli uprzednie wyjednanie pozwolenia w danych okolicznościach jest niemożliwe, należy wystarać się o to dodatkowo i jak najszybciej.

(2) Pracownicy, niezdolni do pracy skutkiem choroby, są obowiązani przedstawić właściwemu organowi zaświadczenie chorobowe lub w wypadku, gdy nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia — świadectwo lekarskie, wystawione na ich koszt — jeżeli do tego zostali wezwani. Ponowne podjęcie pracy należy zgłaszać właściwemu organowi.

(3) W wypadkach szczególnych, n. p. w razie śmierci małżonka lub zawarcia małżeństwa, kierownicy zarządów lub przedsiębiorstw mogą z dalszą wypłatą wynagrodzenia udzielać zwolnienia od pracy do jednego dnia dla każdego wypadku, jednak najwyżej do trzech dni w ciągu roku.

§ 8

Wypowiedzenie stosunku służbowego.

(1) W razie braku odmiennej umowy mogą obie strony rozwiązać stosunek służbowy przez wypowiedzenie, dokonane na 14 dni naprzód. W ciągu pierwszych trzech miesięcy rozwiązanie stosunku służbowego przez kierownika zarządu lub przedsiębiorstwa może nastąpić każdocześnie i bez podania powodu. Dla pracowników umysłowych zatrudnionych przez trzy miesiące w tym samym zarządzie lub przedsiębiorstwie obowiązuje 14-dniowy termin wypowiedzenia na koniec miesiąca kalendarzowego.

(2) Jeżeli zachodzą ważne powody dopuszczalne jest niezwłoczne zwolnienie. Zachodzi to w szczególności,

a) wenn jemand seine Einstellung durch Fälschung aller Art, durch wahrheitswidrige Angaben oder dergleichen erschlichen hat;

b) wenn der Arbeiter oder Angestellte die für das Generalgouvernement geltenden Gesetze und Anordnungen mißachtet.

§ 9

Erholungsurlaub.

(1) Den Angehörigen öffentlicher Verwaltungen oder Betriebe kann in jedem Kalenderjahr (Urlaubsjahr) einmal bezahlter Erholungsurlaub gewährt werden, wenn sie sich mindestens 6 Monate ununterbrochen in der gleichen Verwaltung oder im gleichen Betrieb befanden. Rechtsanspruch auf Urlaub besteht nicht. Der Leiter der Verwaltung oder des Betriebes entscheidet über Gewährung oder Nichtgewährung des Urlaubs.

(2) Der Urlaub beträgt in der Regel 6 Arbeitstage. Die Leiter von Verwaltungen und Betrieben können darüber hinaus Arbeitern und Angestellten, die infolge ihrer Tätigkeit in besonderem Maße der Erholung bedürfen, einen zusätzlichen Erholungsurlaub gewähren, der jedoch 3 Tage und, wenn der Beschäftigte das 40. Lebensjahr vollendet hat, 6 Tage nicht überschreiten darf.

(3) Als Urlaubsentgelt erhalten Arbeiter und Arbeiterinnen den Stundenlohn (Zeitlohn) ihrer Gruppe, und zwar für jeden Urlaubstag den achtfachen Stundenlohn (Zeitlohn). Das Urlaubsgeld wird in der Regel zur Hälfte vor Urlaubsbeginn und zur Hälfte bei Wiederantritt der Arbeit gezahlt. Angestellte erhalten kein besonderes Urlaubsgeld; ihnen werden vielmehr ihre Gehälter weitergezahlt.

(4) Während des Urlaubs ist die Annahme von Erwerbsarbeit, die dem Urlaubszweck widerspricht, verboten. Bei Zuwiderhandlung wird das Urlaubsgeld nicht gezahlt; bereits ausgezahltes Urlaubsgeld ist zurückzuerstatten.

§ 10

Dienstordnungen.

In Dienstordnungen können im Rahmen der Bestimmungen dieser Tarifordnung sowie der Tarifordnungen für Angestellte und für Arbeiter Einzelheiten der Durchführung geregelt werden. Ergänzungen sind jedoch nur mit Zustimmung des Leiters der Abteilung Arbeit im Amt des Generalgouverneurs zulässig.

§ 11

Inkrafttreten.

Die Tarifordnung tritt am 1. Mai 1940 in Kraft.

Krakau, den 23. April 1940.

Der Leiter der Abteilung Arbeit
im Amt des Generalgouverneurs
Dr. Frauendorfer

a) jeżeli ktoś uzyskał przyjęcie do pracy na podstawie fałszerstw wszelkiego rodzaju, czynionych podaniach, niezgodnych z prawdą i t. p.,

b) jeżeli pracownik umysłowy lub fizyczny nie stosuje się do ustaw i zarządzeń, obowiązujących na obszarze Generalnego Gubernatorstwa.

§ 9

Urlop wypoczynkowy.

(1) Należącym do zarządów lub przedsiębiorstw publicznych można raz na rok kalendarzowy (rok urlopowy) udzielać urlopu wypoczynkowego, nie uszczuplając wynagrodzenia, jeżeli byli przez co najmniej 6 miesięcy bez przerwy w tym samym zarządzie lub przedsiębiorstwie. Pretensja prawna o urlop nie istnieje. O udzieleniu lub nieudzieleniu urlopu rozstrzyga kierownik zarządu lub przedsiębiorstwa.

(2) Urlop wynosi zasadniczo 6 dni roboczych. Kierownicy zarządów i przedsiębiorstw mogą nadto pracownikom umysłowym i fizycznym, którzy skutkiem ich zajęcia szczególnie potrzebują wypoczynku, udzielać urlopu wypoczynkowego dodatkowego, który jednak nie może przekraczać 3 dni, a jeżeli pracownik ukończył 40 rok życia — 6 dni.

(3) W czasie urlopu otrzymują pracownicy i pracowniczki fizyczni godzinowe (zarobki czasowe) wedle grupy, do której należą, a mianowicie za każdy dzień urlopowy ośmiokrotne zarobki godzinowe (czasowe). Wynagrodzenie urlopowe wypłaca się zasadniczo w połowie przed rozpoczęciem urlopu i w połowie po ponownym przystąpieniu do pracy. Pracownicy umysłowi nie otrzymują specjalnego wynagrodzenia urlopowego; natomiast wypłaca się im nadal ich uposażenia.

(4) W czasie urlopu przyjęcie pracy zarobkowej, sprzecznej z celem urlopu, jest zabronione. W razie niezastosowania się do tegoż nie wypłaci się wynagrodzenia urlopowego; wypłacone już wynagrodzenia urlopowe należy zwrócić.

§ 10

Regulaminy służbowe.

Regulaminy służbowe mogą unormować w ramach postanowień niniejszej ordynacji taryfowej oraz ordynacyj taryfowych dla pracowników umysłowych i fizycznych szczegóły wykonania. Uzupełnienia jednak są dopuszczalne tylko za zgodą Kierownika Wydziału Pracy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

§ 11

Wejście w życie.

Ordynacja taryfowa wchodzi w życie z dniem 1. maja 1940 r.

Krakau (Kraków), dnia 23 kwietnia 1940 r.

Kierownik Wydziału Pracy
przy Urzędzie Generalnego Gubernatora
Dr. Frauendorfer

Tariffordnung

für nichtdeutsche Angestellte im öffentlichen Dienst im Generalgouvernement (TO. I) (Tarifregister Nr. 3/3).

Vom 24. April 1940.

Auf Grund des § 3 Abs. 2 der Verordnung über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 13) in Verbindung mit der Dritten Durchführungsverordnung vom 12. März 1940 (Verordnungsblatt GGP. II S. 185) erlasse ich folgende Tariffordnung mit rechtsverbindlichen Bedingungen für das Beschäftigungsverhältnis der von ihr erfaßten Angestellten:

§ 1

Geltungsbereich.

(1) Die Tariffordnung gilt für Angestellte der im § 1 Abs. 2 der Rahmentariffordnung vom 23. April 1940 bezeichneten oder diesen gleichgestellten öffentlichen Verwaltungen und Betriebe.

(2) Die Tariffordnung findet keine Anwendung auf

a) Verwaltungen und Betriebe, für die eine durch den Leiter der Abteilung Arbeit im Amt des Generalgouverneurs erlassene besondere Tariffordnung gilt;

b) Angestellte der land- und forstwirtschaftlichen Betriebe, soweit sie Deputatempfänger sind;

c) Angestellte deutscher Volkszugehörigkeit.

(3) Eine von der Tariffordnung abweichende Regelung kann getroffen werden für

a) Aushilfsangestellte, d. h. solche, die von vornherein für nicht länger als 6 Monate eingestellt werden; dauert jedoch die Beschäftigung eines Aushilfsangestellten länger als 6 Monate, so gelten vom 7. Monat ab die Bestimmungen der Tariffordnung an Stelle der besonderen Einstellungsbedingungen;

b) sonstige Angestellte, für die mit Zustimmung des Leiters der Abteilung Arbeit im Amt des Generalgouverneurs eine Sonderregelung erfolgt.

(4) Die Tariffordnung gilt nicht für Angestellte, die als wiederbeschäftigt gelten im Sinne der Verordnung über die Gewährung von Vergütungen an wiederbeschäftigte ehemals polnische Beamte und Angestellte vom 3. November 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 28).

§ 2

Mehrarbeit.

(1) Ist gemäß § 5 Abs. 1 Satz 2 der Rahmentariffordnung vom 23. April 1940 für nichtdeutsche Arbeiter und Angestellte im öffentlichen Dienst im Generalgouvernement (RTO.) von der Befugnis Gebrauch gemacht, eine über 96 Stunden in der Doppelwoche hinausgehende Arbeitszeit als regelmäßige Arbeitszeit festzusetzen, so ist deren Vergütung in den im § 3 vorgesehenen Gehältern mitberücksichtigt, soweit nicht Abs. 3 etwas anderes

Ordynacja taryfowa

dla nie będących Niemcami pracowników umysłowych w służbie publicznej w Generalnym Gubernatorstwie (OT. I). (Rejestr taryfowy nr. 3/3).

Z dnia 24 kwietnia 1940 r.

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 13) w związku z trzecim rozporządzeniem wykonawczym z dnia 12 marca 1940 r. (Dz. rozp. GGP. II str. 185) wydaję następującą ordynację taryfową, zawierającą prawnie obowiązujące warunki dla stosunku pracy objętych nią pracowników umysłowych.

§ 1

Zakres mocy obowiązującej.

(1) Ordynacja taryfowa dotyczy pracowników umysłowych w publicznych zarządach i przedsiębiorstwach, określonych w § 1 ust. 2 ordynacji taryfowej ramowej z dnia 23 kwietnia 1940 r., lub równorzędnych z nimi.

(2) Ordynacja taryfowa nie ma zastosowania do

a) zarządów i przedsiębiorstw, w których obowiązuje specjalna ordynacja taryfowa, wydana przez Kierownika Wydziału Pracy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora;

b) pracowników umysłowych przedsiębiorstw rolnych i leśnych, jeżeli pobierają deputaty;

c) pracowników umysłowych, przynależnych do Narodu Niemieckiego.

(3) Normy odmienne od ordynacji taryfowej mogą być stosowane do

a) pracowników umysłowych pomocniczych, tj. przyjętych z góry na czas nie dłuższy od 6 miesięcy; jeśli jednak zatrudnienie pracowników pomocniczych trwa dłużej niż 6 miesięcy, poczynając od 7 miesiąca obowiązują przepisy ordynacji taryfowej zamiast specjalnych warunków, na jakich byli przyjęci ci pracownicy;

b) innych pracowników umysłowych, dla których za zgodą Kierownika Wydziału Pracy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora zostaną wydane normy specjalne.

(4) Ordynacja taryfowa nie dotyczy pracowników umysłowych, posiadających charakter ponownie zatrudnionych w rozumieniu rozporządzenia o udzielaniu wynagrodzeń ponownie zatrudnionym byłym polskim urzędnikom i pracownikom umysłowym z dnia 3 listopada 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 28).

§ 2

Praca nadliczbowa.

(1) Jeśli w myśl § 5 ust. 1 zdanie 2 ordynacji taryfowej ramowej z dnia 23 kwietnia 1940 r. dla nie będących Niemcami pracowników umysłowych i fizycznych służby publicznej w Generalnym Gubernatorstwie (OTR) został ustalony jako normalny czas pracy czas przekraczający 96 godzin w okresie dwutygodniowym, wynagrodzenie będzie udzielane zgodnie z uposażeniami, przewidzianymi w § 3, o ile ust. 3 nie postanawia ina-

bestimmt. Diese Grundsätze gelten auch für nicht regelmäßig zu leistende Mehrarbeit (Überstunden).

(2) Bei der Überstundenberechnung sind Zeiten, die infolge von Wochenfeiertagen oder von besonderen einzelnen Dienstbefreiungen ausfallen, nicht mitzuzählen.

(3) Überstunden sind auf dringende Fälle zu beschränken und im übrigen möglichst gleichmäßig auf die Angestellten zu verteilen. Ist zum Ausgleich geleisteter Überstunden Dienstbefreiung nicht möglich, so wird für jede zuschlagsberechtigte Überstunde ein Pauschalbetrag von 7 vom Tausend des Monatsgehaltes gewährt. Als zuschlagsberechtigt gelten im Sinne dieser Bestimmung bis auf weiteres nur die über 120 Stunden in der Doppelwoche hinaus geleisteten Arbeitsstunden.

czej. Zasady te obowiązują również w wypadkach nie stale wykonywanej pracy nadliczbowej (godziny nadliczbowe).

(2) Przy obliczaniu godzin nadliczbowych nie uwzględnia się dni świątecznych przypadających w tygodniu lub innych specjalnych zwolnień od zajęć służbowych.

(3) Godziny nadliczbowe należy ograniczyć do wypadków konieczności i możliwie równomiernie rozdzielać na pracowników umysłowych. Jeśli dla wyrównania wykonanych godzin nadliczbowych nie jest możliwym zwolnienie od zajęć służbowych, to każda dodatkowo płatna godzina nadliczbowa będzie wynagradzana sumą ryczałtową w wysokości 7 promille uposażenia miesięcznego. Za dodatkowo płatne godziny nadliczbowe uważa się w rozumieniu niniejszych przepisów jedynie godziny przekraczające 120 godzin przepracowanych w okresie dwutygodniowym.

§ 3
Gehälter.

(1) Die Gehälter werden nach dem Werte der Leistung und nach dem dienstlichen Wohnsitz bemessen.

(2) Jeder Angestellte ist vom Leiter der Verwaltung oder des Betriebes oder der ausdrücklich durch den Leiter hierzu ermächtigten Stelle nach seiner überwiegenden Tätigkeit gemäß den in Anlage 1 festgelegten Tätigkeitsmerkmalen in die entsprechende Gehaltsgruppe einzureihen. Über den Aufstieg in eine höhere oder über Einreihung in eine niedrigere Gehaltsgruppe während des Beschäftigungsverhältnisses entscheidet der Leiter der Verwaltung oder des Betriebes oder die von ihm hierzu ermächtigte Stelle.

(3) Die Gehälter der Gehaltsgruppen I bis III gelten für Angestellte nach dem vollendeten 31., die der Gehaltsgruppen IV bis VIII für Angestellte nach dem vollendeten 25. Lebensjahre. Vor dem vollendeten 31. bzw. 25. Lebensjahre ermäßigen sich die Gehälter nach den Anlagen 2a und 2b. Das Lebensjahr gilt mit Beginn des Monats vollendet, in den der Geburtstag fällt.

(4) Für weibliche Angestellte erfolgt ein Abzug von 10 v. H.

(5) Für die Höhe der Gehälter im einzelnen sind die Anlagen 2a und 2b maßgebend.

Anlage 1 S. 277.
Anlage 2 a, 2 b S. 281, 282.

§ 3
Uposażenia.

(1) Uposażenia wymierza się stosownie do wartości czynności oraz stosownie do miejscowości, w której pracownik ma swoje służbowe miejsce zamieszkania.

(2) Każdy pracownik umysłowy zostaje przez kierownika zarządu lub przedsiębiorstwa lub przez czynnik wyraźnie do tego przez kierownika upoważniony, zaszeregowany do odpowiedniej grupy uposażeniowej, zależnie od przeważającego charakteru swych czynności, zgodnie z zawartymi w załączniku 1 cechami charakteru czynności. O awansie do wyższej lub o przeniesieniu do niższej grupy uposażeniowej w czasie trwania stosunku pracy decyduje kierownik zarządu lub przedsiębiorstwa lub czynnik przezeń do tego upoważniony.

(3) Uposażenia grup uposażeniowych I do III obowiązują w stosunku do pracowników umysłowych, którzy ukończyli 31 rok życia, grup uposażeniowych IV do VIII do pracowników umysłowych, którzy ukończyli 25 rok życia. Przed ukończeniem 31 względnie 25 roku życia uposażenia obniżają się według załącznika 2 a i 2 b. Rok życia uważa się za ukończony z początkiem miesiąca, w którym przypada data urodzenia.

(4) Pracownikom umysłowym płci żeńskiej potrąca się od uposażenia 10%.

(5) Dla wysokości uposażeń w szczegółach miarodajne są załączniki 2 a i 2 b.

Załącznik 1 na str. 277.
Załącznik 2 a, 2 b na str. 281, 282.

§ 4
Auszahlung der Gehälter.

(1) Die Gehälter sind für den Monat zu berechnen und den Angestellten am 15. eines jeden Monats für den laufenden Monat zu zahlen. Fällt der 15. auf einen Sonntag oder Feiertag, so erfolgt die Gehaltszahlung am vorhergehenden Werktag.

(2) Wird im Ausnahmefall aus irgendwelchen Gründen eine tageweise Gehaltsberechnung erforderlich, so ist für jeden Tag $^1/_{30}$ des Monatsgehaltes zu zahlen. Der 31. Tag eines Monats wird nicht bezahlt, im Schaltjahr werden für den 29. Februar $^2/_{30}$, in den übrigen Jahren für den 28. Februar $^3/_{30}$ des Monatsgehaltes gezahlt.

§ 4
Wypłata uposażeń.

(1) Uposażenia powinny być obliczane miesięcznie i wypłacane pracownikom umysłowym w dniu 15 każdego miesiąca za miesiąc bieżący. Jeżeli dzień 15 przypada na niedzielę lub święto, wypłata uposażenia odbywać się powinna poprzedzającego dnia roboczego.

(2) Jeśli w wypadkach wyjątkowych z jakichkolwiek powodów zajdzie potrzeba dziennego obliczania uposażenia, wówczas za każdy dzień należy wypłacić $^1/_{30}$ uposażenia miesięcznego. Dnia 31 miesiąca nie oblicza się, w roku przestępnym dzień 29 lutego oblicza się za $^2/_{30}$, w pozostałych latach dzień 28 lutego oblicza się za $^3/_{30}$ uposażenia miesięcznego.

(3) Beanstandungen des errechneten Betrages müssen vom Angestellten binnen drei Tagen vorgebracht werden, andernfalls können sie keine Berücksichtigung finden. Beanstandungen wegen Nichtübereinstimmung des gezahlten Betrages mit der Abrechnung oder Zahlungsliste müssen, wenn sie berücksichtigt werden sollen, sofort vorgebracht werden.

§ 5

Nebentätigkeit.

Nebentätigkeit ist ohne Genehmigung des Leiters der Verwaltung oder des Betriebes unzulässig.

§ 6

Versetzung.

Angestellte können während des Bestehens des Beschäftigungsverhältnisses aus dienstlichen Gründen nach einem anderen Dienstort versetzt werden. Beim Umzug können ihnen die für die Beförderung des Umzugsgutes entstandenen tatsächlichen Kosten zu einem angemessenen Teil vergütet werden.

§ 7

Inkrafttreten.

(1) Diese Tarifordnung tritt am 1. Juli 1940 in Kraft. Verwaltungen und Betriebe können sie jedoch, wenn es technisch möglich ist, zu einem früheren Zeitpunkt einführen.

(2) Mit Ablauf des 30. Juni 1940 treten die vorläufige Tarifordnung für nichtdeutsche Angestellte vom 20. Januar 1940 (Tarifregister Nr. 3/1, Verordnungsblatt GGP. II S. 48) und die Tarifordnung vom 2. März 1940 (Tarifregister Nr. 3/2, Verordnungsblatt GGP II S. 157) sowie alle der vorliegenden Tarifordnung entgegenstehenden gesetzlichen und vertraglichen Regelungen außer Kraft. Sie treten entsprechend früher außer Kraft, falls diese Tarifordnung gemäß Abs. 1 S. 2 zu einem früheren Zeitpunkt eingeführt wird.

Krakau, den 24. April 1940.

Der Leiter der Abteilung Arbeit
im Amt des Generalgouverneurs
Dr. Frauendorfer

(3) Reklamacje w stosunku do obliczonych uposażeń powinny być zgłoszone przez pracowników umysłowych w ciągu 3 dni, w przeciwnym razie nie mogą być uwzględnione. Jeżeli reklamacje, dotyczące niezgodności wypłaconego uposażenia z obliczeniem lub z listą płacy mają być uwzględnione, powinny być zgłoszone natychmiast.

§ 5

Zajęcie uboczne.

Zajęcie uboczne bez zezwolenia kierownika zarządu lub przedsiębiorstwa jest niedopuszczalne.

§ 6

Przeniesienie.

Pracownicy umysłowi mogą w czasie trwania ich stosunku pracy być przeniesieni ze względów służbowych do innej miejscowości służby. W razie przesiedlenia mogą im być w odpowiedniej części zwrócone rzeczywiste koszty przewozu mienia przeprowadzki.

§ 7

Wejście w życie.

(1) Niniejsza ordynacja taryfowa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1940 r. Zarządy i przedsiębiorstwa mogą jednak, jeśli warunki techniczne na to pozwalają już przedtem wprowadzić niniejszą ordynację taryfową.

(2) Z upływem dnia 30 czerwca 1940 r. traci moc obowiązującą dotychczasowa ordynacja taryfowa dla pracowników umysłowych nie będących Niemcami z dnia 20 stycznia 1940 r. (rejestr taryfowy nr. 3/1, Dz. rozp. GGP. II str. 48) i ordynacja taryfowa z dnia 2 marca 1940 r. (rejestr taryfowy nr. 3/2, Dz. rozp. GGP. II str. 157), jak również wszelkie ustawowe i umowne uregulowania sprzeczne z niniejszą ordynacją taryfową. Tracą moc obowiązującą odpowiednio wcześniej, jeżeli niniejszą ordynację taryfową wprowadza się w terminie wcześniejszym w myśl ust. 1 zd. 2.

Krakau (Kraków), dnia 24 kwietnia 1940 r.

Kierownik Wydziału Pracy
przy Urzędzie Generalnego Gubernatora
Dr. Frauendorfer

Tarifordnung

für nichtdeutsche Arbeiter und Arbeiterinnen im öffentlichen Dienst im Generalgouvernement (TO. II)
(Tarifregister Nr. 1/2).

Vom 25. April 1940.

Auf Grund des § 3 Abs. 2 der Verordnung über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 13) in Verbindung mit der Dritten Durchführungsverordnung vom 12. März 1940 (Verordnungsblatt GGP. II S. 185) erlasse ich folgende Tarifordnung mit rechtsverbindlichen Bedingungen für das Beschäftigungsverhältnis der von ihr erfaßten Arbeiter und Arbeiterinnen:

Ordynacja Taryfowa

dla nie będących Niemcami pracowników i pracowniczek fizycznych w służbie publicznej w Generalnym Gubernatorstwie (OT. II).
(Rejestr taryfowy Nr. 1/2).

Z dnia 25 kwietnia 1940 r.

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 13) w związku z trzecim rozporządzeniem wykonawczym z dnia 12 marca 1940 r. (Dz. rozp. GGP. II str. 185) wydaję następującą ordynację taryfową, z mocą obowiązującą dla stosunków służbowych pracowników i pracowniczek fizycznych, objętych tym rozporządzeniem:

§ 1

Geltungsbereich.

(1) Die Tarifordnung gilt für die Arbeiter und Arbeiterinnen der im § 1 Abs. 2 der Rahmentarifordnung vom 23. April 1940 bezeichneten oder diesen gleichgestellten öffentlichen Verwaltungen und Betriebe.

(2) Die Tarifordnung findet keine Anwendung auf

a) Verwaltungen und Betriebe, für die eine durch den Leiter der Abteilung Arbeit im Amt des Generalgouverneurs erlassene besondere Tarifordnung gilt;

b) Arbeiter in land- und forstwirtschaftlichen Betrieben;

c) Arbeiter deutscher Volkszugehörigkeit.

(3) Eine von der Tarifordnung abweichende Regelung im Einzelfalle kann nur mit Zustimmung des Leiters der Abteilung Arbeit im Amt des Generalgouverneurs getroffen werden.

§ 2

Mehrarbeit.

(1) Soweit gemäß § 5 der Rahmentarifordnung vom 23. April 1940 für nichtdeutsche Arbeiter und Angestellte im öffentlichen Dienst im Generalgouvernement (RTO.) von der Befugnis Gebrauch gemacht ist, eine über 96 Stunden in der Doppelwoche hinausgehende Arbeitszeit festzusetzen, so gelten als Mehrarbeit (Überstunden) im Sinne dieser Tarifordnung diejenigen geleisteten Arbeitsstunden, die über 96 Stunden hinausgehen und nicht in den beiden folgenden Kalenderwochen durch Abfeiern ausgeglichen werden.

(2) Sieht die Dienstordnung oder der Beschäftigungsvertrag eine unterschiedliche Verteilung der regelmäßigen Arbeitszeit nach Jahreszeiten vor, so gelten als Überstunden diejenigen geleisteten Arbeitsstunden, die über das nach der Jahreszeit festgesetzte regelmäßige Arbeitssoll hinausgehen.

(3) Bei der Überstundenberechnung sind Zeiten, die infolge von Wochenfeiertagen oder von besonderen einzelnen Dienstbefreiungen ausgefallen sind, nicht mitzuzählen.

(4) Überstunden sind auf dringende Fälle zu beschränken, möglichst gleichmäßig auf die Arbeiter zu verteilen und tunlichst bis zum Ablauf der darauf folgenden Kalenderwoche abzufeiern.

§ 3

Mehrarbeitszuschlag, Schicht-, Sonntags- und Feiertagszuschlag.

(1) Soweit einzelne Betriebsangehörige, einzelne Abteilungen oder der gesamte Betrieb mehr als 96 Stunden in der Doppelwoche arbeiten, ist für die darüber hinausgehende Arbeitszeit ein Zuschlag von 25 v. H. des Stundenlohnes zu gewähren. Dies gilt nicht,

a) wenn die Mehrarbeit infolge von Notfällen, Naturereignissen, Unglücksfällen oder anderen unvermeidlichen Störungen erforderlich ist;

§ 1

Zakres mocy obowiązującej.

(1) Ordynacja taryfowa dotyczy pracowników i pracowniczek fizycznych w publicznych zarządach i przedsiębiorstwach, określonych w § 1 ust. 2 ordynacji taryfowej ramowej z dnia 23 kwietnia 1940 r. lub równorzędnych z nimi.

(2) Ordynacja taryfowa nie ma zastosowania do:

a) zarządów i przedsiębiorstw, w których obowiązuje specjalna ordynacja taryfowa, wydana przez Kierownika Wydziału Pracy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora;

b) pracowników w przedsiębiorstwach rolnych i leśnych;

c) pracowników, przynależnych do Narodu Niemieckiego.

(3) Normy odmienne od ordynacji taryfowej mogą być stosowane w poszczególnym wypadku tylko za zgodą Kierownika Wydziału Pracy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

§ 2

Praca nadliczbowa.

(1) Jeśli stosownie do postanowień § 5 ordynacji taryfowej ramowej z dnia 23 kwietnia 1940 r. dla nie będących Niemcami i pracowników umysłowych i fizycznych w publicznej służbie w Generalnym Gubernatorstwie (OTR.) na podstawie tam zawartego upoważnienia, został ustalony czas pracy, przewyższający normę 96 godzin w okresie dwutygodniowym, za godziny nadliczbowe w myśl niniejszej ordynacji taryfowej uważa się te przepracowane godziny, które przekraczają normę 96 godzin a w okresach dwu bezpośrednio następnych tygodni kalendarzowych nie są wyrównane wolnymi godzinami.

(2) Jeśli regulamin służbowy lub umowa o pracę przewidują odmienny podział normalnego czasu pracy, według sezonów, za godziny nadliczbowe uważa się te przepracowane godziny, które przekraczają normalny obowiązek pracy, ustalony dla odnośnego sezonu.

(3) Przy obliczaniu godzin nadliczbowych nie należy uwzględnić dni świątecznych, przypadających w tygodniu, lub innych dni wolnych od zajęć służbowych.

(4) Godziny nadliczbowe należy ograniczyć do wypadków konieczności, możliwie równomiernie rozdzielić na robotników, a o ile to jest możliwe — wzamian za nie dać odpowiedni wolny czas w następnym tygodniu kalendarzowym.

§ 3

Dodatek za pracę w godzinach nadliczbowych, przy zmianach załóg, niedzielną i świąteczną.

(1) Jeśli poszczególni pracownicy przedsiębiorstwa, poszczególne oddziały lub całe zakłady pracują ponad 96 godzin w okresie dwutygodniowym, praca ta ma być wynagradzana 25%-owym dodatkiem do płacy godzinowej. Dodatek ten nie ma zastosowania:

a) jeśli praca w godzinach nadliczbowych jest potrzebna na skutek wypadków konieczności, siły wyższej, nieszczęśliwych wypadków lub innych przeszkód nie dających się uniknąć;

b) wenn in die Arbeitszeit regelmäßig und in erheblichem Umfang Arbeitsbereitschaft fällt;

c) wenn die Mehrarbeit durch Vor- oder Abschlußarbeiten erforderlich wird.

(2) Für Sonntags- und Feiertagsarbeit, ausgenommen ununterbrochene Arbeit im Schichtwechsel, beträgt der Zuschlag 10 v. H.

(3) Für eine vorübergehende Zeit, deren Ablauf besonders verfügt wird, wird abweichend von der Regelbestimmung des Absatzes 1 der Mehrarbeitszuschlag nur für die über 120 Stunden in der Doppelwoche hinaus geleistete Arbeitszeit vergütet.

§ 4

Sonntags- und Feiertagsarbeit.

An den Sonntagen und an den im Generalgouvernement geltenden Wochenfeiertagen sind die Arbeiten zwischen 0 und 24 Uhr auf das Notwendigste zu beschränken. Im Monat sollen mindestens zwei freie Sonntage gewährt werden.

§ 5

Lohngrundlagen, Tätigkeitsmerkmale, Akkordarbeit.

(1) Die Löhne richten sich nach der Art der Arbeitsleistung, nach den örtlichen Verhältnissen und nach dem Lebensalter.

(2) Die Art der Arbeitsleistung wird nach folgenden Tätigkeitsmerkmalen bemessen:

Gruppe I. Vorhandwerker und Kolonnenführer.

Vorhandwerker sind gelernte Handwerker, die handwerkmäßige Arbeiten leiten oder prüfen.

Kolonnenführer sind Vorarbeiter, die eine Gruppe von Arbeitern führen, und zwar

a) Kolonnenführer, die gelernte Handwerker sind und solchen Arbeitern vorarbeiten;

b) Kolonnenführer, die keinen Handwerksberuf erlernt haben und überwiegend Arbeitern der Gruppe III vorarbeiten.

Gruppe II. Gelernte Arbeiter, d. h. solche, die ein Handwerk in der üblichen Lehrzeit erlernt haben und darin beschäftigt werden.

Gruppe III. a) Angelernte Arbeiter, d. h. solche, die in einem handwerkmäßigen oder dem gleich zu achtenden Betriebe eine ausreichende Zeit in einer handwerkmäßigen Tätigkeit verwendet worden sind.

Ob diese Voraussetzungen gegeben sind, entscheidet der Leiter der Verwaltung oder des Betriebes oder sein Beauftragter.

b) Vorarbeiter von Arbeitern der Gruppe IV.

Gruppe IV. Ungelernte Arbeiter, d. h. solche mit einfachen Tätigkeiten, die ein handwerkliches oder sonstiges Anlernen nicht erfordern.

b) jeśli na czas pracy przypada regularnie i w oznaczonym rozmiarze pogotowie pracy;

c) jeżeli praca w godzinach nadliczbowych jest konieczna z powodu prac wstępnych lub zakończających.

(2) Za pracę w niedzielę i w dnie świąteczne z wyłączeniem nieprzerwanej pracy ze zmianą drużyn, dodatek wynosi 10%.

(3) Na okres przejściowy, którego ukończenie zostanie specjalnie zarządzone, będzie wypłacony dodatek odmiennie od reguły ustępu 1 tylko za pracę ponad 120 godzin w okresie dwutygodniowym.

§ 4

Praca w niedziele i dnie świąteczne.

W niedziele i dnie, uznane w Generalnym Gubernatorstwie za święta należy pracę między godziną 0 i 24-tą ograniczyć do najniezbędniejszych potrzeb. W miesiącu mą być udzielonych przynajmniej dwu niedziel wolnych od pracy.

§ 5

Zasady wynagrodzenia, charakterystyczne cechy czynności, praca akordowa.

(1) Płace są uzależnione od rodzaju wykonywanej pracy, stosunków miejscowych i wieku.

(2) Rodzaj wykonywanej pracy ocenia się według następujących cech czynności:

Grupa I. Starsi rzemieślnicy i przodownicy drużyn robotników.

Starszymi rzemieślnikami są kwalifikowani rzemieślnicy, którzy kierują pracami rzemieślniczymi lub je badają.

Przodownikami drużyn robotników są starsi rzemieślnicy, którzy kierują grupą robotników, a mianowicie:

a) przodownicy, którzy są kwalifikowanymi rzemieślnikami i kierują drużyną robotników;

b) przodownicy, którzy nie posiadają kwalifikacji rzemieślników i kierują przeważnie robotnikami zaliczonymi do grupy III.

Grupa II. Kwalifikowani robotnicy, t. zn. tacy, którzy wyuczyli się rzemiosła w zwykłym na naukę czasie i odnośną pracę rzemieślniczą wykonują.

Grupa III. a) Przyuczeni robotnicy (pomoc fachowa) t. zn. robotnicy, którzy przez wystarczający okres wykonywali czynności rzemieślnicze w przedsiębiorstwie rzemieślniczym lub w innym równoznacznym zakładzie.

Czy te fakty zachodzą, o tym rozstrzyga kierownik zarządu względnie przedsiębiorstwa lub jego pełnomocnik.

b) Starsi rzemieślnicy robotników grupy IV.

Grupa IV. Niekwalifikowani robotnicy, t. zn. robotnicy, którzy wykonują zwykłe czynności, do wykonywania których nie jest wymagana umiejętność rzemiosła lub inna.

(3) Die örtlichen Verhältnisse bestimmen sich nach zwei Ortsklassen:

A. Krakau und Warschau;

B. alle übrigen Orte.

Für die Beurteilung der Zugehörigkeit zur Ortsklasse A. ist die Tätigkeit innerhalb des Stadtbezirks entscheidend.

(4) Der Vollohn ist nach dem 21. Lebensjahr zu zahlen. Der Lohn der jüngeren Arbeiter beträgt nach vollendetem

20. Lebensjahr	90 v. H.
19. „	80 v. H.
17. „	70 v. H.
16. „	60 v. H.
im übrigen	50 v. H.

des Vollohnes.

(5) Das Lebensjahr gilt im Sinne des Absatzes 4 mit Beginn des Löhnungszeitraumes als vollendet, in den der Geburtstag fällt.

(6) Sofern durch Dienstordnung nichts anderes bestimmt wird, werden Stundenlöhne (Zeitlöhne) gezahlt. Die Stundenlöhne der Arbeiter und Arbeiterinnen aller Kategorien ergeben sich aus der anliegenden Lohnordnung.

(7) Wird im Akkord gearbeitet, dann sind die Stücklöhne so festzusetzen, daß ein Arbeiter bei durchschnittlicher Leistung 20 v. H. über den für die betreffende Kategorie in der Lohnordnung vorgesehenen höchsten Stundenlohn (Zeitlohn) verdient (Akkordrichtsatz).

Der Stücklohn ist richtig festgesetzt, wenn der durchschnittliche Stundenverdienst der mit der gleichen Arbeit beschäftigten Arbeiter und Arbeiterinnen dem Akkordrichtsatz entspricht.

(8) Für Minderleistungsfähige kann der Leiter der Verwaltung oder des Betriebes oder sein Beauftragter besondere Regelungen treffen. Für die Berechnung des Durchschnittsverdienstes im Sinne des Absatzes 7 Nr. 2 scheidet ihr Verdienst aus.

Anlage S. 283.

§ 6

Lohnanspruch.

(1) Die Arbeiter und Arbeiterinnen haben nur Anspruch auf Bezahlung der Tätigkeit, die sie ausüben, ohne Rücksicht darauf, welche Vorbildung sie nachweisen. Das gilt auch, wenn sie eine Tätigkeit übertragen erhalten, die gegenüber der bisherigen geringer entlohnt ist.

(2) Der Lohn wird, sofern in der Rahmentarifordnung nichts anderes bestimmt ist, nur für Arbeit gezahlt, die auf Anordnung geleistet wurde. Die Pausen gelten mangels abweichender Regelung in der Dienstordnung nicht als Arbeitszeit.

(3) Wird Lohn für Zeiten gewährt, in denen der Arbeiter oder die Arbeiterin keine Arbeit leistet, so ist für die Ausfallszeit der Stundenlohn (Zeitlohn) zu zahlen, wobei etwa sonst geleistete Mehrarbeit unberücksichtigt bleibt.

(4) Beanstandungen des ausgerechneten Lohnes müssen binnen 3 Tagen vorgebracht werden, andernfalls können sie keine Berücksichtigung finden. Beanstandungen wegen Nichtübereinstimmung des gezahlten Betrages mit der Abrechnung oder Zahlungsliste müssen, wenn sie berücksichtigt werden sollen, sofort vorgebracht werden.

(3) Stosunki miejscowe są określone według dwóch klas miejscowości:

A. Krakau (Kraków) i Warschau (Warszawa);

B. wszystkie pozostałe miejscowości.

O zaliczeniu do klasy miejscowości A. rozstrzyga czynność, wykonywana w obrębie miasta.

(4) Pełne wynagrodzenie należy wypłacać po ukończeniu 21-go roku życia. Wynagrodzenie dla młodszych robotników wynosi po ukończeniu

20-go roku życia	90%
19-go „ „	80%
17-go „ „	70%
16-go „ „	60%
w pozostałych latach	50%

pełnego wynagrodzenia.

(5) Rok życia uważa się za ukończony w rozumieniu ustępu 4 z początkiem okresu wypłaty, w którym przypada data urodzenia.

(6) O ile regulamin służbowy nie zawiera innych postanowień, wypłaca się wynagrodzenie godzinowe. Płace godzinowe robotników i robotnic wszystkich kategoryj są wykazane w załączonej taryfie płac.

(7) Jeśli praca wykonywana jest w akordzie, należy ustalić wynagrodzenie od sztuki w ten sposób, by robotnik przy średniej zdolności zarobił o 20% więcej od najwyższej stawki godzinowej, przewidzianej w taryfie płac dla odnośnej kategorii (wytyczna stawka akordowa).

Płaca od sztuki jest prawidłowo ustalona, jeśli przeciętny zarobek godzinowy odpowiada wytycznej stawce akordowej robotników i robotnic zatrudnionych przy tej samej pracy.

(8) Dla robotników i robotnic o mniejszej zdolności może kierownik zarządu lub przedsiębiorstwa albo jego pełnomocnik ustalać specjalne normy. Przy obliczaniu przeciętnego zarobku w rozumieniu ust. 7 p. 2 wyłącza się ich zarobek.

Załącznik na str. 283.

§ 6

Prawo do wynagrodzenia.

(1) Pracownicy i pracowniczki fizyczni mają tylko prawo do zapłaty za czynności, które wykonują, bez względu na to, jakie posiadają kwalifikacje. Przepis ten ma zastosowanie także w wypadku, gdy im została przekazana czynność, która w stosunku do dotychczas wykonywanej jest niżej wynagradzaną.

(2) Wynagrodzenie wypłaca się tylko za pracę, która została wykonana na podstawie zlecenia, o ile ordynacja taryfowa ramowa nic innego nie postanawia. Przerwy, w razie braku innego postanowienia w regulaminie służbowym, nie uważa się za czas pracy.

(3) Jeśli wynagrodzenie wypłaca się za okresy czasu, w których robotnik lub robotnica nie wykonują pracy, należy za ten czas wypłacać wynagrodzenie godzinowe, przy czym nie bierze się pod uwagę pracy wykonywanej w godzinach nadliczbowych.

(4) Reklamacje co do obliczenia wynagrodzenia muszą być zgłoszone w ciągu 3 dni; w przeciwnym razie nie będą uwzględniane. Reklamacje z powodu niezgodności wypłaconej kwoty z rozliczeniem lub listą płac muszą być natychmiast zgłoszone, o ile mają być uwzględnione.

§ 7

Nebentätigkeit.

Nebentätigkeit ohne Genehmigung des Leiters der Verwaltung oder des Betriebes ist unzulässig.

§ 8

Versetzung.

Arbeiter können während des Bestehens des Beschäftigungsverhältnisses aus dienstlichen Gründen nach einem anderen Dienstort versetzt werden. Beim Umzug können die für die Beförderung des Umzugsgutes entstandenen tatsächlichen Kosten zu einem angemessenen Teil vergütet werden.

§ 9

Inkrafttreten.

(1) Diese Tarifordnung tritt am 1. Juli 1940 in Kraft. Verwaltungen und Betriebe können sie jedoch, wenn es technisch möglich ist, schon zu einem früheren Zeitpunkt einführen.

(2) Mit Ablauf des 30. Juni 1940 treten die vorläufige Tarifordnung für Arbeiter und Arbeiterinnen im öffentlichen Dienst vom 15. Januar 1940 (Tarifregister Nr. 1/1, Verordnungsblatt GGP. II S. 45) und alle der vorliegenden Tarifordnung entgegenstehenden gesetzlichen und vertraglichen Regelungen außer Kraft. Sie treten entsprechend früher außer Kraft, falls diese Tarifordnung gemäß Abs. 1 S. 2 zu einem früheren Zeitpunkt eingeführt wird.

Krakau, den 25. April 1940.

Der Leiter der Abteilung Arbeit im Amt des Generalgouverneurs

Dr. Frauendorfer

§ 7

Zajęcie uboczne.

Wykonywanie zajęcia ubocznego jest niedopuszczalne bez zezwolenia kierownika zarządu względnie przedsiębiorstwa.

§ 8

Przeniesienie.

Robotnicy mogą być ze względów służbowych podczas trwania stosunku służbowego przeniesieni do innej miejscowości pracy. W razie przeniesienia mogą być zwrócone w odpowiedniej części rzeczywiście powstałe koszty przewozu mienia (przeprowadzki).

§ 9

Wejście w życie.

(1) Niniejsza ordynacja taryfowa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1940 r. Zarządy i przedsiębiorstwa mogą jednak, jeśli warunki techniczne na to pozwalają już przedtem wprowadzić niniejszą ordynację taryfową.

(2) Z dniem 30 czerwca 1940 r. traci moc obowiązującą dotychczasowa ordynacja taryfowa dla robotników i robotnic nie będących w służbie publicznej z dnia 15 stycznia 1940 r. (rejestr taryfowy nr. 1/1, Dz. rozp. GGP. II str. 45), jak również wszelkie ustawowe i umowne uregulowania sprzeczne z niniejszą ordynacją taryfową. Tracą moc obowiązującą odpowiednio wcześniej, jeżeli niniejszą ordynację taryfową wprowadza się w terminie wcześniejszym w myśl ust. 1 zd. 2.

Krakau (Kraków), dnia 25 kwietnia 1940 r.

Kierownik Wydziału Pracy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora

Dr. Frauendorfer

Herausgegeben von der Abteilung Gesetzgebung im Amt des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete, Krakau 20, Mickiewicz-Allee 30. — Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H., Krakau, Ulica Wielopole 1. Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich für Teil I mit Teil II Zloty 14,40 (RM 7,20) einschließlich Versandkosten; Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM 0,30). — Die Auslieferung erfolgt für das Generalgouvernement und für das deutsche Reichsgebiet durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt des Generalgouverneurs, Krakau 1, Postschließfach 110. Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im deutschen Reichsgebiet auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41800 einzahlen. — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitierweise: Verordnungsblatt GGP. I bzw. II.

Wydawany przez Wydział Ustawodawczy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów, Krakau (Kraków) 20, Aleja Mickiewicza 30. — Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau spółka z ogr. odp., Krakau (Kraków), ulica Wielopole 1. Dziennik rozporządzeń wychodzi wedle potrzeby. Prenumerata wynosi kwartalnie dla Części I i II złotych 14.40 (RM 7.20) włącznie z kosztami przesyłki; cenę pojedyńczego egzemplarza oblicza się według objętości, licząc za 8 stron złotych 0.60 (RM 0.30). Wydawanie dla Generalnego Gubernatorstwa i dla obszaru Rzeszy następuje przez urząd wydawniczy Dziennika rozporządzeń Generalnego Gubernatora, Krakau (Kraków) I, skrytka pocztowa 110. Abonenci Generalnego Gubernatorstwa wpłacić mogą cenę prenumeraty na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 400, abonenci z obszaru Rzeszy na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41800. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. rozp. GGP. I wzgl. II.

Anlage 1
gemäß § 1 Abs. 2 der Rahmentarifordnung vom 23. April 1940 (Tarifregister Nr. 10/1, Verordnungsblatt GGP. II S. 265) und gemäß § 3 Abs. 2 der Tarifordnung vom 24. April 1940 (Tarifregister Nr. 3/3, Verordnungsblatt GGP. II S. 270).

Gehaltsgruppen und Tätigkeitsmerkmale.

Gehaltsgruppe I.

Wissenschaftliche und technische Angestellte mit abgeschlossener Hochschulbildung sowie ihnen gleichwertige Angestellte, die sich durch besonders hochwertige Leistungen auszeichnen und eine leitende Stellung bekleiden.

Gehaltsgruppe II.

Angestellte, die die Voraussetzungen gemäß Gehaltsgruppe I erfüllen, eine entsprechende Tätigkeit mit besonderer Verantwortlichkeit ausüben, jedoch keine leitende Stellung bekleiden; ferner ihnen gleichwertige Angestellte mit entsprechender Tätigkeit.

Gehaltsgruppe III.

Wissenschaftliche und technische Angestellte mit abgeschlossener Hochschulbildung, wenn sie eine entsprechende Tätigkeit ausüben; ferner ihnen gleichwertige Angestellte mit entsprechender Tätigkeit.

Gehaltsgruppe IV.

1. Angestellte im Innen- und Außendienst in Stellen von besonderer Bedeutung;

2. Technische Angestellte mit abgeschlossener technischer Mittelschulbildung und mit mehrjähriger Erfahrung, soweit sie besonders schwierige und verantwortliche Tätigkeit ausüben;

3. Angestellte mit Tätigkeiten, die denen nach Nr. 1 und 2 gleichwertig sind.

Gehaltsgruppe V.

1. Angestellte mit gründlichen Fachkenntnissen im Innen- und Außendienst;

2. Registraturangestellte mit gründlichen Fachkenntnissen;

3. Technische Angestellte mit abgeschlossener technischer Mittelschulbildung;

4. Technische Angestellte mit gründlichen Fachkenntnissen, sofern sie in Laboratorien und dgl. tätig sind;

5. Buchhalter mit kaufmännischer oder banktechnischer Vorbildung, wenn sie das Memorial, das Journal, das Hauptbuch usw. führen;

6. Kanzleivorsteher, sofern mindestens 5 Kanzleikräfte vorhanden sind;

7. Magazin- und Lagervorsteher in besonders wertvollen Lagern;

Załącznik 1
według § 1 ust. 2 ordynacji taryfowej ramowej z dnia 23 kwietnia 1940 r. (rejestr taryfowy nr. 10/1, Dz. rozp. GGP. II str. 265) oraz według § 3 ust. 2 ordynacji taryfowej z dnia 24 kwietnia 1940 r. — rejestr taryfowy nr. 3/3 — (Dz. rozp. GGP. II str. 270).

Grupy uposażeniowe i charakterystyczne cechy czynności.

Grupa uposażeniowa I.

Naukowi i techniczni pracownicy umysłowi ze studiami ukończonymi na wyższych uczelniach, jak również równorzędni z nimi pracownicy umysłowi, którzy wyróżniają się szczególnie wartościową działalnością i zajmują stanowiska kierownicze.

Grupa uposażeniowa II.

Pracownicy umysłowi, którzy odpowiadają warunkom wymienionym w grupie uposażeniowej I, oraz sprawują odpowiednie czynności ze szczególną odpowiedzialnością, lecz nie zajmują stanowiska kierowniczego; ponadto równorzędni z nimi pracownicy umysłowi o odpowiednich czynnościach.

Grupa uposażeniowa III.

Naukowi i techniczni pracownicy umysłowi ze studiami ukończonymi na wyższych uczelniach, którzy wykonywują odpowiednie czynności; nadto równorzędni z nimi pracownicy umysłowi o odpowiednich czynnościach.

Grupa uposażeniowa IV.

1. Pracownicy umysłowi służby zewnętrznej i wewnętrznej na placówkach o szczególnym znaczeniu;

2. techniczni pracownicy umysłowi ze studiami ukończonymi na średnich uczelniach technicznych i z wieloletnim doświadczeniem praktycznym, o ile wykonują szczególnie trudne i odpowiedzialne czynności;

3. pracownicy umysłowi o czynnościach równorzędnych z wymienionymi pod p. 1 i 2.

Grupa uposażeniowa V.

1. Pracownicy umysłowi z gruntownymi wiadomościami fachowymi w służbie wewnętrznej i zewnętrznej;

2. pracownicy umysłowi rejestracyjni z gruntownymi wiadomościami fachowymi;

3. techniczni pracownicy umysłowi ze studiami ukończonymi na średniej uczelni technicznej;

4. techniczni pracownicy umysłowi z gruntownymi wiadomościami fachowymi, o ile zatrudnieni są w laboratoriach i t. p.;

5. buchalterzy o przygotowaniu kupieckim lub bankowym, o ile prowadzą memoriał, dziennik, księgę główną i t. d.;

6. kierownicy kancelarii, o ile znajduje się w niej conajmniej 5 sił kancelaryjnych;

7. kierownicy szczególnie wartościowych magazynów i składów;

8. Maschinenmeister in Stellungen von besonderer Bedeutung;

9. Werkmeister;

10. Angestellte mit Tätigkeiten, die denen unter Nr. 1 bis 9 gleichzustellen sind.

Gehaltsgruppe VI.

1. Angestellte mit schwierigerer Tätigkeit im Innen- und Außendienst, wie Entwerfen von Schreiben nach skizzierten Angaben, Führung von nach besonderen Gesichtspunkten geführten Karteien, buchhalterische Übertragungsarbeiten, Kontenführung, Anfertigung von Umdruckverfügungen, Anfertigung von Schriftsätzen oder Reinschriften in deutscher Sprache, verantwortliches Lesen solcher Reinschriften;

2. Stenotypisten und Stenotypistinnen, die auch schwierigere Diktate fehlerfrei wiedergeben und 5 Minuten lang mindestens 150 Silben in der Minute aufnehmen;

3. Technische Angestellte und Zeichner mit schwierigerer Tätigkeit, wie Anfertigung einfacher Pläne auf Grund bestimmter Angaben oder vorhandener Unterlagen nach Anleitung und Ausfertigung der hiermit zusammenhängenden einfachen technischen Berechnungen; Anfertigung von Zeichnungen an Hand von Skizzen, Übertragung von Zeichnungen in anderen Maßstab;

4. Angestellte zur Beaufsichtigung von elektrischen Anlagen;

5. Angestellte in der Tätigkeit von Maschinenmeistern;

6. Angestellte mit Tätigkeiten, die denen unter Nr. 1 bis 5 gleichzustellen sind.

Gehaltsgruppe VII.

1. Angestellte mit einfacheren Arbeiten im Büro, Registratur-, Kassen-, Buchhalterei-, Kanzlei- und sonstigen Innendienst (sonstiger Innendienst ist z. B. Archivtätigkeit, Tätigkeit in Büchereien usw.), wie Führung von Brieftagebüchern, Inhaltsverzeichnissen, Führung von einfachen Karteien, Kontrollisten, Einheitswertbogen und statistischen Anschreibungen, Schreibmaterialverwaltung, häufig wiederkehrender Schriftwechsel nach Vordruck (z. B. formularmäßige Bescheinigungen und Benachrichtigungen sowie Erinnerungen), Lesen von Reinschriften, Heraussuchen von Vorgängen sowie im Außendienst;

2. Angestellte an Buchungs- und Rechenmaschinen;

3. Stenotypisten und Stenotypistinnen, die vorwiegend und geläufig Stenogramme aufnehmen und diese schnell und in fehlerfreier deutscher oder polnischer Sprache in Maschinenschrift übertragen können;

4. Technische Angestellte mit einfacher Tätigkeit, wie Berechnungen einfacher Art, Überwachung technischer Anlagen, einfache Analysen in chemischen, bakteriologischen und ähnlichen Betrieben;

5. Angestellte für einfache Rechenarbeiten in den vier Grundrechnungsarten bei wissenschaftlichen Instituten;

6. Angestellte mit Tätigkeiten, die denen unter Nr. 1 bis 5 gleichzustellen sind.

8. majstrowie maszynowi na placówkach o szczególnym znaczeniu;

9. werkmistrze;

10. pracownicy umysłowi o czynnościach równorzędnych z wymienionymi pod p. 1 do 9.

Grupa uposażeniowa VI.

1. Pracownicy umysłowi o trudniejszych czynnościach w służbie wewnętrznej i zewnętrznej, jak projektowanie pism według danych szkicowych, prowadzenie kartotek, prowadzonych według specjalnych wytycznych, buchalteryjne prace przenoszenia, prowadzenia kont, sporządzania przedruków poleceń, sporządzania pism lub czystopisów w języku niemieckim, odpowiedzialne czytanie takich czystopisów;

2. stenotypistki i stenotypiści, którzy odtwarzają bezbłędnie również i trudniejsze dyktanda i rejestrują przez 5 minut co najmniej 150 sylab na minutę;

3. techniczni pracownicy umysłowi i rysownicy o trudniejszych czynnościach, jak wykonywanie prostych planów na podstawie określonych danych lub posiadanych materiałów według wskazówek oraz wykonywanie związanych z tym prostych obliczeń technicznych; wykonywanie ręcznych rysunków ze szkiców, przenoszenie rysunków do innej skali;

4. pracownicy umysłowi dla dozoru urządzeń elektrycznych;

5. pracownicy umysłowi o czynnościach majstrów maszynowych;

6. pracownicy umysłowi o czynnościach, które są równorzędne z określonymi pod p. 1 do 5.

Grupa uposażeniowa VII.

1. Pracownicy umysłowi o prostych czynnościach w służbie biurowej, registracyjnej, kasowej, buchalteryjnej i innej służbie wewnętrznej (inną służbą wewnętrzną jest np. czynność archiwalna, czynność w księgarniach i t. d.), jak również prowadzenie dzienników korespondencji, skorowidzów, prostych kartotek, list kontroli, kart tożsamości i zapisków statystycznych, zarząd materiałami piśmiennymi, często powtarzająca się korespondencja z użyciem formularzy (np. zaświadczenia, zawiadomienia i upomnienia na formularzach), czytanie czystopisów, wyszukiwanie poprzednich akt jak również służba wewnętrzna;

2. pracownicy umysłowi obsługujący maszyny do księgowania i do liczenia;

3. stenotypistki i stenotypiści, którzy przeważnie i płynnie odbierają stenogramy i takowe szybko i w poprawnym języku niemieckim lub polskim odtwarzają w piśmie maszynowym;

4. techniczni pracownicy umysłowi o prostych czynnościach, jak obliczenia prostego rodzaju, dozór urządzeń technicznych, proste analizy w chemicznych, bakteriologicznych i tym podobnych zakładach;

5. pracownicy umysłowi o prostych czynnościach rachunkowych w zakresie czterech działań arytmetycznych przy instytutach naukowych;

6. pracownicy umysłowi o czynnościach, które są równorzędne z podanymi pod p. 1 do 5.

Gehaltsgruppe VIII.

1. Angestellte mit vorwiegend mechanischer Tätigkeit im Büro-, Registratur-, Kassen-, Buchhalterei-, Kanzlei- und sonstigen Innendienst (sonstiger Innendienst ist z. B. Archivtätigkeit, Tätigkeit in Büchereien usw.), wie Führen einfacher Listen, Hilfsleistung bei der Postabfertigung (Anfertigung von Anschriften mit der Hand oder mit der Maschine und dgl.), Einordnung von Karteiblättern, Hilfsarbeiten in der Aktenverwaltung, Anfertigung von Abschriften und Reinschriften in deutscher oder polnischer Sprache, gelegentliche Aufnahme von Stenogrammen sowie im Außendienst;

2. Technische Angestellte mit vorwiegend mechanischer Tätigkeit, wie Pausarbeiten einfachster Art, Anfertigung von Lichtpausen, Ausziehen und Anlegen von Zeichnungen einfachster Art, mechanische Vervielfältigung von Zeichnungen mittels einfacher Umdruckapparate, einfache Ausrechnung in den vier Grundrechnungsarten;

3. Angestellte mit Tätigkeiten, die denen unter Nr. 1 bis 2 gleichzustellen sind.

Grupa uposażeniowa VIII.

1. Pracownicy umysłowi o przeważających czynnościach mechanicznych w służbie biurowej, rejestracyjnej, kasowej, buchalteryjnej, kancelaryjnej i innej służbie wewnętrznej (inną służbą wewnętrzną jest np. czynność archiwalna, czynność w księgarniach i t. p.), jak prowadzenie prostych list, pomoc przy załatwianiu korespondencji, ręczne lub maszynowe wykonywanie adresów i t. p., segregowanie kartek w kartotekach, prace pomocnicze przy zarządzaniu aktami, prace pomocnicze przy wykonywaniu odpisów i czystopisów w języku niemieckim lub polskim, sporadyczne przyjmowanie stenogramów, jak również służba zewnętrzna;

2. techniczni pracownicy umysłowi o czynnościach przeważającego charakteru mechanicznego, jak prace kopiowe prostego rodzaju, wykonywanie kopii świetlnych, wyciąganie i wykonywanie rysunków prostego rodzaju, mechaniczne powielanie zapomocą prostych aparatów do powielania, proste obliczenia w zakresie czterech działań arytmetycznych;

3. pracownicy umysłowi o czynnościach równorzędnych z podanymi w p. 1 do 2.

Anlage 2a

gemäß § 3 Abs. 5 der Tarifordnung vom 24. April 1940 (Tarifregister Nr. 3/3, Verordnungsblatt GGP. II S. 270).

Załącznik 2 a

według § 3 ust. 5 ordynacji taryfowej z dnia 24 kwietnia 1940 r. — rejestr taryfowy 3/3 (Dz. rozp. GGP II str. 270).

Gehälter für die Angestellten in Krakau und Warschau.

Uposażenia dla pracowników umysłowych w Krakowie i Warszawie.

Gehaltsgruppe Grupa uposażeniowa	Gruppe — grupa							
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
	Zloty — Złotych							
Nach vollendetem 19. Lebensjahr Po ukończeniu 19 roku życia								
männlich dla prac. męsk.	—	—	—	327,—	263,50	212,50	166,—	123,50
weiblich dla prac. żeńsk.	—	—	—	294,—	237,—	191,50	149,50	111,—
Nach vollendetem 21. Lebensjahr Po ukończeniu 21 roku życia								
männlich dla prac. męsk.	—	—	—	347,50	279,—	225,—	175,50	130,50
weiblich dla prac. żeńsk.	—	—	—	312,50	251,—	202,50	158,—	117,50
Nach vollendetem 23. Lebensjahr Po ukończeniu 23 roku życia								
männlich dla prac. męsk.	—	—	—	365,50	294,50	237,50	185,50	138,—
weiblich dla prac. żeńsk.	—	—	—	329,—	265,—	214,-	167,—	124,—
Nach vollendetem 25. Lebensjahr Po ukończeniu 25 roku życia								
männlich dla prac. męsk.	—	—	437,—	385,-	310,—	250,—	195,—	145,—
weiblich dla prac. żeńsk.	—	—	393,—	346,50	279,—	225,—	175,50	130,50
Nach vollendetem 27. Lebensjahr Po ukończeniu 27 roku życia								
männlich dla prac. męsk.	720,-	612,—	463,50	—	—	—	—	—
weiblich dla prac. żeńsk.	648,-	551,—	417,50	—	—	—	—	—
Nach vollendetem 29. Lebensjahr Po ukończeniu 29 roku życia								
männlich dla prac. męsk.	760,—	646,—	489,—	—	—	—	—	—
weiblich dla prac. żeńsk.	684,-	581,—	440,—	—	—	—	—	—
Nach vollendetem 31. Lebensjahr Po ukończeniu 31 roku życia								
männlich dla prac. męsk.	800,—	680,—	515,—	—	—	—	—	—
weiblich dla prac. żeńsk.	720,—	612,—	463,50	—	—	—	—	—

Anlage 2b
gemäß § 3 Abs. 5 der Tarifordnung vom 24. April 1940 (Tarifregister Nr. 3/3, Verordnungsblatt GGP. II S. 270).

Załącznik 2b
wg. § 3 ust. 5 ordynacji taryfowej z dnia 24 kwietnia 1940 r. — rejestr taryfowy 3/3 (Dz. rozp. GGP II str. 270).

Gehälter für die Angestellten außerhalb der Orte Krakau und Warschau.

Uposażenia dla pracowników umysłowych poza Krakowem i Warszawą.

Gehaltsgruppe Grupa uposażeniowa	Gruppe — grupa							
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
	Zloty — Złotych							
Nach vollendetem 19. Lebensjahr Po ukończeniu 19 roku życia								
männlich dla prac. męsk.	—	—	—	285,—	229,50	187,—	144,50	110,50
weiblich dla prac. żeńsk.	—	—	—	256,50	206,50	158,50	130,—	100,—
Nach vollendetem 21. Lebensjahr Po ukończeniu 21 roku życia								
männlich dla prac. męsk.	—	—	—	301,50	243,—	198,—	153,—	117,—
weiblich dla prac. żeńsk.	—	—	—	271,50	219,—	178,—	138,—	105,50
Nach vollendetem 23. Lebensjahr Po ukończeniu 23 roku życia								
männlich dla prac. męsk.	—	—	—	318,50	256,50	209,—	161,50	123,50
weiblich dla prac. żeńsk.	—	—	—	286,50	231,—	188,—	145,50	111,—
Nach vollendetem 25. Lebensjahr Po ukończeniu 25 roku życia								
männlich dla prac. męsk.	—	—	382,50	335,—	270,—	220,—	170,—	130,—
weiblich dla prac. żeńsk.	—	—	344,50	301,50	243,—	198,—	153,—	117,—
Nach vollendetem 27. Lebensjahr Po ukończeniu 27 roku życia								
männlich dla prac. męsk.	630,—	540,—	405,—	—	—	—	—	—
weiblich dla prac. żeńsk.	567,—	486,—	364,50	—	—	—	—	—
Nach vollendetem 29. Lebensjahr Po ukończeniu 29 roku życia								
männlich dla prac. męsk.	665,—	570,—	427,50	—	—	—	—	—
weiblich dla prac. żeńsk.	598,50	513,—	385,—	—	—	—	—	—
Nach vollendetem 31. Lebensjahr Po ukończeniu 31 roku życia								
männlich dla prac. męsk.	700,—	600,—	450,—	—	—	—	—	—
weiblich dla prac. żeńsk.	630,—	540,—	405,—	—	—	—	—	—

Anlage
gemäß § 5 Abs. 6 der Tarifordnung vom 25. April 1940 (Tarifregister Nr. 1/2, Verordnungsblatt GGP. II S. 272).

Załącznik
wg. § 5 ust. 6 ordynacji taryfowej z dnia 25 kwietnia 1940 r. — rejestr taryfowy nr. 1/2 — (Dz. rozp. GGP II str. 272).

Stundenlöhne der Arbeiter und Arbeiterinnen.

Godzinowe dla pracowników i pracowniczek fizycznych.

Gehaltsgruppe Grupa uposażeniowa	Ortsklasse Klasa miejsc.	Gruppe — grupa I a **)	I b	II	III männlich dla męsk.	III weiblich dla żeńsk.	IV männlich dla męsk.	IV weiblich dla żeńsk.
		Zloty — Zlotych						
Nach vollendetem 21. Lebensjahr Po ukończeniu 21 roku życia	A*)	1,16	1,05	1,02	–,72	–,57	–,58	— 46
	B*)	1,—	–,90	–,88	–,62	–,49	–,50	–,40
Nach vollendetem 20. Lebensjahr Po ukończeniu 20 roku życia	A	1,04	–,94	–,92	–,65	–,51	–,52	–,41
	B	–,90	–,81	–,80	–,56	–,44	–,45	–,36
Nach vollendetem 19. Lebensjahr Po ukończeniu 19 roku życia	A	–,92	–,83	–,82	–,58	–,46	–,46	–,36
	B	–,80	–,72	–,72	–,50	–,39	–,40	–,32
Nach vollendetem 17. Lebensjahr Po ukończeniu 17 roku życia	A	—	—	–,72	–,50	–,40	–,41	–,32
	B	—	—	–,62	–,43	–,34	–,35	–,28
Nach vollendetem 16. Lebensjahr Po ukończeniu 16 roku życia	A	—	—	—	–,43	–,34	–,35	–,28
	B	—	—	—	–,37	–,30	–,30	–,24
Vor vollendetem 16. Lebensjahr Przed ukończeniem 16 roku życia	A	—	—	—	–,36	–,29	–,29	–,23
	B	—	—	—	–,31	–,25	–,25	–,20

*) A Krakau und Warschau — Kraków i Warszawa
B übrige Orte — inne miejscowości

**) Ia Kolonnenführer nach Gruppe Ia und Vorhandwerker schlechthin
Przodownicy drużyny robotników według grupy I a i starsi rzemieślnicy